

● តំបន់វ៉ានហ័រ/គីនសេរយីង : តៃវ៉ាន់ - គឺភូមិកំណើតថ្មីរបស់យើង

ម្តាយ: ខ្ញុំមកពីប្រទេសចិនតំបន់ Hubei

ជាំក្មេងស្រីក្រមុះម្នាក់ដែលរស់នៅទីក្រុងតូចមួយ

មានគ្រួសារដ៏មានសុភមង្គលយ៉ាងខ្លាំងណាស់។ នៅភូមិកំណើតអត់ទឹកនៃឯអ្នកអីរ

អត់មានទីប្រជុំជនឬទឹកសមុទ្រនិងស្ថានភាពធូរ គឺមានតែវាលស្រែព័ណ៌បៃតងខ្សែខ្លី

និងមានទន្លេហើយនិងអ្នកភូមិរស់នៅបែបសាមញ្ញៗ។

កូន: យើងខ្ញុំមកពីទីប្រទេសតៃវ៉ាន់វ៉ានហ័រនៃកុមារ

មានគ្រួសារដ៏មានសុភមង្គលយ៉ាងខ្លាំងណាស់ នៅក្នុងផ្ទះខ្ញុំមាន២នាក់កូន១គូរសំណព្វចិត្ត

នៅទៅនេះជាដងផ្លូវមួយ មើលទៅហាក់ដូចអ្វីអីរណាស់។ មានព្រះវិហារភ្នំនាគរាជ

អាគារក្រហមស៊ីរមិន ឆឹងនៀនសួនច្បារ ផ្លូវស៊ីវិល មានអាគារបុរាណ

គេពេញនិយមនៅក្នុងទីក្រុង នៅទីនេះគឺជាកន្លែងកំណើតនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរបស់ពួកខ្ញុំ។

ម្តាយ: កាលពីនៅក្មេងៗបីឡកបីឡរភាគច្រើនមិនចំណាយលុយកាក់ឡើយ ដូចជា:

លេងបោះត្រុះ លេងទាត់សី លេងមីក។ល។ ហើយក៏មិនសូវមាននំចំនីអ្វីញ៉ាំច្រើនទេ

មានតែនៅចូលឆ្នាំចិនទើបមាននំចំនីឬស្កររបស់គ្នាញ៉ាំបានញ៉ាំ។

ពីព្រោះតែឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំបានផ្តល់នូវក្តីស្រឡាញ់ពេញៗមកលើកូនៗ

នៅពេលនោះខ្ញុំគ្រាន់តែមានគោលបំណងចង់អាចរហ័សធំធេង

បានទៅធ្វើការងារដើម្បីរកប្រាក់មកចិញ្ចឹមខ្លួនឯង អាចលើកស្ទួយឪពុកម្តាយខ្ញុំឲ្យធូរធារបានបន្តិច។

ខ្ញុំធំឡើងបានទៅគង់ជូរទៅធ្វើការងារ

បានដំណើរការៗឆ្នាំក្រោយមកខ្ញុំបានបញ្ចប់ការងារ

រៀបការជាមួយស្វាមីទៅរស់នៅលើកោះតៃវ៉ាន់ ទៅរស់នៅផ្ទះថ្មីមានភាពមិនសូវទំលាប់

ប្រឈមខ្លះនឹងបរិស្ថានខ្ញុំមិនដឹងធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច

ក៏ប៉ុន្តែឪពុកក្មេកម្តាយក្មេកនិងគ្រួសារធ្វើល្អចំពោះខ្ញុំណាស់

ធ្វើអោយខ្ញុំធូរចិត្តបន្តិចហាក់ដូចដកដុំថ្មដ៏ធំចេញចឹង។ មករស់នៅតៃវ៉ាន់១ឆ្នាំកន្លងមក

ខ្ញុំមានផ្ទៃពោះសំរាលកូនបានបុត្រធីតា១ បន្ទាប់មកប្រញាប់មានកូនបុត្រាដ៏សង្ហារ១ទៀត
ធ្វើអោយជីវិតរស់នៅកាន់តែមាននៃឡើងរស់នៅយ៉ាងរមាញឹកបន្តិច។

កូន: ពួកខ្ញុំជាវៀងរាល់ដងចូលចិត្តលេងសម្តែងដើរជាតួរ សម្តែងដើរតួរមង្គុំជាមួយគ្នា
ឬលេងវៀបផ្លូវគំនូរ។ល។

នៅអាគាររ៉ែនហ័រនៃអន្តោប្រវេសន៍មានកម្មវិធីបានបង្រៀនបណ្តុះបណ្តាលពួកគាត់ជាចំរុះជា
ច្រើន ហាក់ដូចជាថ្ងៃវាកងធំបានបង្រៀនជំរុំប្រព័ន្ធ E

កម្មវិធីមាតានិងកុមារនៅក្រៅតំបន់សារណា:កំសាន្ត
ការតាំងពិព័រណ៍ឥណ្ឌូនេស៊ីសារីកធាតុល។ល។ នៅទីនេះខ្ញុំបានស្គាល់មិត្តភក្តិជាច្រើន
ហើយក៏បានរៀនចេះចំណេះវប្បធម៌និមួយៗជាច្រើន

ការផ្តល់ប្រយោជន៍នៅទីនេះធ្វើអោយមានភាពសុភមង្គលណាស់។

ម្តាយ: ខ្ញុំបានមករស់នៅតែវ៉ាន់បាន១១ឆ្នាំហើយ។

បងស្រី: ខ្ញុំរស់នៅតំបន់រ៉ែនហ័រ១០ឆ្នាំហើយ។

ប្អូនប្រុស: ខ្ញុំរស់នៅតំបន់រ៉ែនហ័រ៨ឆ្នាំហើយ។

រួមជាមួយគ្នាឆ្លើយ: យើងខ្ញុំស្រលាញ់លើទឹកដីតែវ៉ាន់ណាស់

ហើយក៏ចូលចិត្តប្រពៃណីចិននឹងណាស់ផងដែរ ឬវប្បធម៌ម្ហូបអាហារនិងភាសានិយាយសេរី
ប្រទេសតែវ៉ាន់ខ្ញុំស្រលាញ់អ្នកណាស់!